

Arrest

nr. 123 847 van 13 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 22 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. NEDERLANDT loco advocaat F. GELEYN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 31 december 2012 het Rijk binnen en diende op 2 januari 2013 een asielaanvraag in. Op 24 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Ngamring (Chin: Angren), prefectuur Sighatse (Chin: Rikaze), Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China (VRC).

U heeft in augustus 2006 Tibet verlaten omdat de mensenrechten in Tibet niet worden gerespecteerd en omdat er geen religieuze vrijheid is. U voelde zich in Tibet oncomfortabel en angstig omdat jullie de foto van de dalai lama niet thuis mogen ophangen of op jullie mogen dragen. U wou naar India gaan om meer te leren over de Tibetaanse cultuur en om er op audiëntie te gaan bij de dalai lama.

U reisde via de "Nelen Khang" ("Reception Centre") in Nepal naar India en kwam op 11 september 2006 in Dharamasala aan. Van 14 september 2006 tot 4 september 2009 volgde u les in de Soga-school ("Sharab Gatsel Gatsel Lobling School"). U woonde in school. Nadat u de school had verlaten ging u aan de slag als receptionist en linnenman in het Ngagpa-klooster "Zilnon Kagyeling Nyingma". U woonde in het klooster. Op 1 juni 2012 huwde u S. Y..

Omdat het voor u sinds u de school had verlaten moeilijker ging om uw "Registration certificate" (RC, verblijfsvergunning) te verlengen, uw salaris laag is, Indiërs Tibetanen discrimineren en omdat er geen vluchtelingenrechten zijn in India besloot u India te verlaten. U kon uw RC enkel jaarlijks verlengen omdat u een attest kreeg van het klooster waar u werkte. Indien u zelfstandig zou willen werken of voor een private persoon zou willen werken zou u uw RC niet meer kunnen verlengen. Over de discriminatie van Tibetanen in India verklaarde u dat u, als u naar de winkel ging, er altijd zonder reden tegen u werd geschreeuwd en dat u krijgt te horen dat u naar Tibet moet terugkeren. U kon als Tibetaan in de winkels ook niet over de prijs onderhandelen of korting vragen. Omdat er geen vluchtelingenrechten zijn in India zag u geen toekomst in India. U verwees hierbij naar het feit dat u geen geldelijke steun krijgt van de Indische autoriteiten.

Op 31 december 2012 vloog u van de luchthaven van Delhi naar Frankrijk. U gebruikte hiervoor uw "Identity Certificate" (IC, reisdocument) voorzien van een Frans visum. Dezelfde dag kwam u in Frankrijk aan en reisde u door naar België. Op 2 januari 2013 vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: jullie huwelijksakte, een kopie van enkele pagina's van uw RC, een kopie van enkele pagina's van de RC van uw echtgenote, een kopie van uw "Special Entry Permit" (SEP), uw "Green Book", een kopie van de "Green Book" van uw echtgenote, een attest van de "Nelen Khang" Dharamsala, een attest van het "Zilnon Kagyeling Nyingma Monastery", uw "Identity Card" van dat klooster, een attest van de Soga-school, een studentenkaart van de Soga-school en 9 foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in augustus 2006 heeft u tot en met 31 december 2012 in India verbleven. Van 14 september 2006 tot 4 september 2009 liep u school aan de Soga-school. U woonde in de school. Vervolgens werkte u van 5 september 2009 tot 27 december 2012 in het "Zilnon Kagyeling Nyingma Monastery" waar u ook woonde. Op 1 juni 2012 huwde u S. Y.. Uw echtgenote verbleef ook in het klooster.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC verkrijgen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

In casu blijkt uit uw verklaringen en neergelegde documenten dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke RC.

U verklaarde dat u India heeft verlaten omdat het, nadat u van school af was, moeilijker was om uw RC te verlengen. U verklaarde tevens dat de Indische autoriteiten uw RC niet zouden verlengen als u

het klooster zou verlaten en zelfstandig zou werken of voor private mensen zou werken en dat uw salaris in het klooster laag is. Tevens haalde u aan dat Tibetanen in India worden gediscrimineerd door de Indiërs en dat er geen vluchtelingenrechten zijn in India.

Over het feit dat uw salaris in het klooster laag is merk ik op dat dit probleem louter sociaaleconomisch van aard is en dat zowel u als uw echtgenote in het klooster konden wonen. Bovendien kon u, indien uw salaris te laag was, op een andere manier een hoger inkomen proberen te verwerven. Over de problemen voor de verlenging van uw RC merk ik op dat u uw RC sinds u de Soga-school had verlaten jaarlijks kon verlengen met een attest van het klooster waar u werkte. U heeft ook nooit een oplossing gezocht voor het probleem dat u uw RC niet zou kunnen verlengen als u het klooster zou verlaten en u heeft nooit verder Tibetaanse organisaties of de Centrale Tibetaanse Administratie (CTA) gecontacteerd om een oplossing te zoeken voor dit "probleem" (CGVS p. 10, kopie RC). Dit wijst er op dat u geen fundamenteel probleem had met uw verblijfsrecht in India en dat u India niet verliet omdat u door een RC-probleem aan het klooster was gebonden en beperkt was in het uitoefenen van uw professionele activiteiten. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat ook Tibetanen die met een SEP "education" India binnen kwamen, zoals u, na de beëindiging van hun scholing zonder probleem een RC voor lang verblijf kunnen krijgen.

U haalde ook discriminatie van Tibetanen door Indiërs aan als reden voor uw vertrek uit India. Gevraagd om deze discriminatie op uw persoonlijke leefwereld te betrekken, beperkten uw antwoorden zich tot dat ze altijd, zonder reden, tegen u schreeuwden als u in een Indische winkel iets ging kopen, dat ze dan riepen dat u naar Tibet moest terugkeren en dat jullie geen korting konden vragen of onderhandelen over de prijs. Verder kon u de door u persoonlijk ervaren discriminatie niet toelichten (CGVS p. 10). Wat u hierover aanhaalt vormt geen samenstel van discriminerende daden en maatregelen die samen aan vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie grenzen en vormt geen vernederende of mensonterende behandeling of bestraffing zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien merk ik op dat u in de antwoorden in de vragenlijst die u met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingszaken invulde met geen woord repte over een discriminatieprobleem. Daaruit blijkt dat ook dit probleem voor u niet fundamenteel van aard was (Vragenlijst, CGVS pp. 10-11).

Over uw verwijzing naar een gebrek aan vluchtelingenrechten in India merk ik op dat u, gevraagd naar wat u daarmee bedoelde, uw antwoord zich beperkte tot dat jullie geen financiële steun krijgen van de Indische autoriteiten (CGVS p. 11). Bovendien merk ik op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Tibetanen in India over een heel aantal rechten beschikken.

U haalde geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande stel ik vast dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel "Yellow Book" genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was (bent) van een dergelijke IC en dat u er mee naar Frankrijk bent gereisd. U verklaarde dat u deze IC na aankomst in Europa moest afgeven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde CGVS (p. 11). Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India.

Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, merk ik verder op dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indische ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een

duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in België geen stappen ondernomen heeft om een nieuw IC te bekomen, verklaarde u enkel dat u niet wist dat het moest. Verder gaf u geen reden op waarom u niet van deze mogelijkheid heeft gebruik gemaakt (CGVS p. 12). Bovendien is het hoogst bevreemdend te noemen dat u van deze IC geen kopie heeft genomen. Uw verklaring hiervoor dat u niet wist dat het nodig was en dat u niet wist dat u uw IC moest neerleggen, houdt geen steek. U legt immers wel tal van andere documenten neer waaronder ook een document waarover u niet langer zou beschikken in kopievorm, namelijk uw RC. Dit wijst er op dat u weldegelijk van het belang van documenten voor de asielprocedure op de hoogte was. Verder wijs ik er op dat u ook ongeloofwaardige verklaringen aflegde over waarom u geen andere documenten neerlegt die uw reis kunnen staven. U verklaarde aanvankelijk dat de smokkelaar enkel uw IC en uw "exit permit" inhield en niets anders. Gevraagd naar uw ticket, uw instapkaart en uw bagagelabel verklaarde u plots dat de smokkelaar alles had ingehouden (CGVS pp. 11-12). Dit wijst er verder op dat het niet geloofwaardig is dat uw IC door de smokkelaar is ingehouden.

Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen over het niet kunnen neerleggen van uw reisdocumenten ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC en andere documenten achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Over het niet kunnen neerleggen van uw RC en uw IC stel ik verder vast dat u volgens uw huwelijkscertificaat de Indische nationaliteit hebt. U had voor deze vermelding op uw huwelijkscertificaat geen aannemelijke verklaring (CGVS p. 6, huwelijkscertificaat).

De documenten die u neerlegde zijn niet van die aard dat ze mijn appreciatie van uw asielmotieven in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw "green book" vormt een begin van bewijs dat u tot de Tibetaanse vluchtelingengemeenschap behoort. Uw huwelijkscertificaat staat jullie huwelijk. De kopie van uw SEP vormt een begin van bewijs dat u officieel gemachtigd was India in te reizen. De kopie van uw RC vormt een begin van bewijs dat u over een verblijfsrecht in India beschikt. Het attest van de "Nelen Khang" Dharamsala vormt een indicatie van uw herkomst uit Tibet en staat wanneer u in Dharamsala bent aangekomen. De kopie van de RC van uw echtgenote vormt een begin van bewijs dat zij over een verblijfsrecht in India beschikt. De kopie van het "Green Book" van uw echtgenote vormt een begin van bewijs dat zij tot de Tibetaanse vluchtelingengemeenschap behoort. De foto's vormen een begin van bewijs van uw aanwezigheid in Tibet op een bepaald moment. Verder illustreren deze foto's verder uw echtgenote, uw huwelijk en uw kind. Het attest van de Soga-school en de studentenkaart van deze school staven uw scholing. Het attest van het "Zilnon Kagyeling Nyingma Monastery" en de "Identity Card" van dit klooster staven uw werk in dat klooster.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.3. Stukken

1.3.1. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgende stukken toe:

Immigration and Refugee Board of Canada. "China/India: Residency rights of Tibetans residing in India; requirements for Tibetans to obtain and retain permanent residence in India", 7 July 2009, <http://www.refworld.org/docid/4a7040b81c.html>

Tibet Justice Center, Tibet's Stateless Nationals II: Tibetan Refugees in India, September 2011, <http://www.tibetjustice.org/reports/stateless-nationals-ii/stateless-nationals-ii.pdf>

Declaration on Principles for Relations and Comprehensive Cooperation Between the People's Republic of China and the Republic of India, 23 June 2003, <http://www.fmprc.gov.cn/eng/widit/2649/t22852.htm>

Claudia Ariles, "Tibetan Refugees' Rights and Services in India", <http://www.du.edu/korbel/hrhw/researchdigest/minority/Tibetan.pdf>

OSAR (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés), «Chine/Inde: situation des réfugiés tibétains en Inde, Renseignement de l'analyse-pays de l'OSAR, 9 septembre 2013, <http://www.fluechtlingshilfe.ch/pavs-d-origine/asia/inde/chine-inde-situation-des-refugies-tibetains-en-inde>

The Times of India, "Tibetan arrested for residing without registration", 18 November 2012, http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2012-11-18/chandigarh/35186097_1_tibetan-refugees-ration-card-report-on-benami-land

Free Tibet, "How China persecutes Tibetan nuns", <http://www.freetibet.org/about/how-china-persecutes-tibetan-nuns>

Free Tibet, "Human Rights in Tibet", <http://www.freetibet.org/about/human-rights-tibet>

Committee Against Torture, CONSIDERATION OF REPORTS SUBMITTED BY STATES PARTIES UNDER ARTICLE 19 OF THE CONVENTION, Concluding observations of the Committee against Torture / CHINA, 21 November 2008, <http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/docs/CAT.C.CHN.CO.4.pdf>

Julia Hess, "Immigrant Ambassadors: Citizenship and Belonging in the Tibetan Diaspora", 2009, <http://books.google.be/books?id=C0VVigwrboMC&pg=PA88&lpg=PA88&da=discrimination+against+tibetans+in+india&source=bl&ots=3oxldFaDOv&sig=bZKHhEhQQDugbAEmYvCvrxUGvS4&hl=fr&sa=X&ei=v8HPUvm2E8e47QbGwoCwBw&ved=0CC8Q6AEwADgK#v=onepage&g=discrimination%20against%20tibetans%20in%20india&f=false:abstracten>

World Tibet Network News, "French version of the GEO's article on Dharamsala", October 1999, http://www.tibet.ca/en/newsroom/wtn/archive/old?v=1999&m=10&p=6_2

Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:326:0013:0034:FR:PDF:abstracten>

Memorie van Toelichting van wet van 8 mei 2013,

<http://www.senate.be/www/?Mlval=dossier&LEG=5&NR=1999&LANG=fr:abstracten>

UNHCR, "Improving asylum procedures: Comparative Analysis and Recommendations for Law and Practice - Key Findings and Recommendations", March 2010, <http://www.unhcr.org/4ba9d99d9.html>.

UNHCR, "Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers", 9 and 10 December 2002, <http://www.refworld.org/docid/3fe9981e4.html>.

1.3.2. Verwerende partij voegt bij de nota een update van de COI Focus "*China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 29 januari 2014, een "*Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers*", UNHCR, februari 2003 en een "*COI Focus "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (9 september 2013)"*", van 29 januari 2014.

1.3.3. Bij een schrijven van 13 maart 2014 voegt de verwerende partij een nieuwe update van de COI Focus "*China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 11 maart 2014 toe.

2. Over de gegrondheid van het beroep

3. Verzoeker voert in hoofddorde aan: "*DE TOEKENNING VAN DE STATUS VAN VLUCHTELING AAN VERZOEKER GELET OP HET BESTAAN IN ZIJN HOOFDE VAN EEN GEGRONDE VREES VOOR VERVOLGING IN GEVAL VAN TERUGKEER NAAR ZIJN LAND VAN HERKOMST*". In "*ONDERGESCHIKTE ORDE: DE TOEKENNING VAN SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSTATUS - ARTIKEL 3 VAN HET EUROPEES VERDRAG VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS*" en "*IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDER: VERNIETIGING VAN DE BESTREDEN BESLISSING*". Verzoeker meent dat "*deze beslissing niet overeenstemt met de toepassing van artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Belgische wet van 26 juni 1953) en de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en met de toepassing van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens*".

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.*

St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekende partij vraagt ter terechtzitting de zaak uit te stellen omwille van het laattijdig en onleesbaar karakter van de laatste update van de COI van 11 maart 2014 toegevoegd aan de aanvullende nota van de verwerende partij van 13 maart 2014. Aangezien de verwerende partij deze bijkomende COI niet tijdig heeft overgemaakt, noch -zoals ter terechtzitting kan blijken- in een vorm die na het doorfaxen aan de verzoekende partij nog leesbaar is, wordt de update van de COI Focus *"China India, De Tibetaanse gemeenschap in India"* van 11 maart 2014 uit de debatten geweerd.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.3. Verzoekers identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. Verzoeker is van Tibetaanse origine en is geboren in de Volksrepubliek China (VRC), het district Ngamring, prefectuur Sighatse in de Tibetaanse Autonome Regio. Verzoeker legt geen originele Chinese identiteitsdocumenten neer maar zou deze wel hebben gehad wat aannemelijk is nu verzoeker als dagloner gewerkt heeft bij openbare werken (wegenwerken) en in de bouw.

3.4. Verzoeker legt een onvertaald origineel *Green Book* voor en een origineel attest van het *Reception Centre Dharamsala*. Voorts liggen de volgende documenten voor: zijn huwelijksakte, een kopie van enkele pagina's van zijn RC, een kopie van enkele pagina's van de RC van zijn echtgenote, een kopie van zijn *Special Entry Permit (SEP)*, een kopie van de *Green Book* van zijn echtgenote, een attest van de *"Nelen Khang" Dharamsala*, een attest van het *Zilnon Kagyeling Nyingma Monastery*, zijn Identity Card van dat klooster, een attest van de Soga-school, een studentenkaart van de Soga-school, 9 foto's. Aldus kan blijken dat verzoeker door de Tibetaanse regering in ballingschap als Tibetaan wordt beschouwd.

3.5. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift brengt informatie aan waaruit kan aangenomen worden dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming. Ook uit verzoekers verklaringen kan dit niet blijken nu hij verklaart op de vraag *"Waarom hebt u Tibet verlaten? Hoofdrede voor ons is omwille van politieke redenen omdat de mensenrechten niet worden gerespecteerd worden in Tibet. Hoe was dat dan in uw situatie, wat deed u Tibet ontvluchten? Hoofdrede is dat als ik in Tibet leef, waar ik ook ga zie ik dat er geen vrijheid is. We mogen geen foto van de Dalai lama thuis ophangen, als ik die wil dragen rond mijn nek vrees ik en ben ik angstig en ik voel me daar oncomfortabel bij. Om meer te leren over de Tibetaanse cultuur is India de beste plaats, de dalai lama is daar en je kan op audiëntie bij hem."* Uit de informatie die werd aangebracht door beide partijen kan blijken dat in het bijzonder voor Tibetaanse nonnen en monniken de mensenrechtensituatie in Tibet kan verontrusten, doch geenszins wordt aangetoond dat elke Tibetaan louter omwille van zijn Tibetaanse etnie en Boeddhistische geloof vervolgd wordt of zal worden door de Chinese autoriteiten. Verzoeker werd niet vervolgd in China. Verzoekers loutere vermelding dat de mensenrechten niet gerespecteerd worden in Chinees Tibet blijft uiterst vaag en geheel algemeen. Nergens uit zijn verklaringen kan blijken dat verzoeker zelf het slachtoffer werd van mensenrechtenschendingen. Integendeel verzoekers familie had veel grond, kon deze bewerken, kreeg meststoffen en pesticiden van de Chinese overheid, werd seizoengericht door de Chinese overheid tewerkgesteld wanneer het familiale landbouwbedrijf dit toeliet, verkocht de opbrengst van zijn landbouw op de markt (gehoor p. 4-5). Verzoeker heeft geen concrete moeilijkheden gemeld, noch van hemzelf noch van zijn familie. Zijn verwijzing naar de godsdienstvrijheid gaat niet verder dan dat hij geen foto van de Dalai Lama kan ophangen terwijl dit hem niet heeft belet zijn geloof te belijden, zelfs een foto van de Dalai Lama rond zijn hals te dragen ook al voelde hij zich er ongemakkelijk door. Hieruit kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden afgeleid.

Verzoekers wens om, zoals alle gelovige Tibetanen, op bedevaart te gaan en de Dalai Lama te bezoeken in India is aannemelijk doch dit houdt op zich geen reden in om voorgoed zijn land te verlaten en niet terug te keren naar China. Nergens wordt aangetoond dat dit onmogelijk zou zijn, noch dat dit enigszins zou leiden tot vervolging of een reëel risico zou inhouden te meer nu verzoeker in het bezit was van de nodige registratiedocumenten in China. Verzoeker heeft ook van China naar India via Nepal alle nodige administratieve stappen gevolgd waaronder een Special Entry Permit voor India en verblijfsdocumenten voor India. Zoals verder zal blijken is verzoeker ook legaal naar Europa gekomen met een Indiase Identity Certificate voorzien van een geldig visum voor Frankrijk.

3.6. Hoe dan ook zoals verzoeker zelf stelt, was hij intussen gevestigd in India. Verzoekers verweer is dan ook in essentie gericht tegen zijn verblijfsstatus in en terugkeermogelijkheden naar India. Verzoeker kan ook op dit punt niet weten te overtuigen. Immers voor zover hij niet naar China wil terugkeren, heeft verzoeker een legaal verblijf in India en kan hij ook naar dit land terugkeren.

3.7. De “COI Focus” “CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India”, van 29 januari 2014, stelt dat dankzij verscheidene regularisatiecampagnes er uiteindelijk nog weinig Tibetanen overgebleven zijn die niet over een *Registration Certificate (RC)* beschikken en “In de praktijk zal momenteel dus geen enkele Tibetaan, die zich aan de RC-regels houdt, het risico lopen dat zijn verblijfsrecht geweigerd wordt”. Uit deze landeninformatie bij het administratief dossier blijkt tevens dat de Indiase overheid hiertoe nauw samenwerkte met de Tibetaanse overheid in ballingschap (CTA) en daarbij herhaaldelijke inspanningen leverde om ook de Tibetanen in afgelegen dorpen te bereiken via lokale kranten en publicaties. Ook al beslist elk land soeverein over zijn migratie en wijst verzoeker er terecht op dat dit beleid niet in de wet verankerd is, dan werd in India het beleid vastgelegd in officiële en voor heel India geldende en concreet opgevolgde instructies (*Information Pertaining Tibetan Nationals*).

3.8. Verzoekende partij kan aldus niet ernstig beweren dat het verblijf van de Tibetaanse gemeenschap in India slechts tijdelijk is. Uit de vaststelling dat *Registration Certificates* een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht van de Tibetanen onzeker is. Het is belangrijk vast te stellen dat zowel de Indiase autoriteiten als de vertegenwoordiging van de Dalai Lama zelf onafhankelijk van elkaar bevestigen dat de algemene instructies (*Information Pertaining Tibetan Nationals*) correct worden toegepast en dat de Tibetanen ze effectief opvolgen en dat de vernieuwing van de RC's van de “long term staying Tibetans” in de praktijk “gemakkelijk” verloopt. Ook de New Tibetan Arrivals die met een SEP-pilgrimage of een SEP-education in India zijn binnengekomen, krijgen volgens zowel de SP (Politie) van Kangra als de Tibetaanse overheid, na de beëindiging van de studies of de pelgrimstocht doorgaans ook zonder enig probleem een “Long Term Stay RC”. Dit blijkt ook uit verzoekers verklaringen nu zowel hijzelf als zijn echtgenote als nieuwkomers gemakkelijk aan documenten raakten. Ze zijn daarbij ook nog wettelijk gehuwd in India en hun huwelijk werd officieel geregistreerd (zie CGVS-gehoor p. 6).

Ook uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat bij de Tibetaanse overheid geen gevallen bekend zijn waar een RC-verlenging tegenwoordig nog geweigerd werd. Verzoeker blijft aldus bij louter theoretische beweringen dat Tibetanen geen recht kunnen claimen op een verlenging van een RC – zelfs indien deze niet nauwgezet worden verlengd op de vervaldatum – of dat het verblijf slechts tijdelijk wordt toegekend.

3.9. Integendeel ook indien sommige Tibetanen in gebreke blijven hun RC tijdig te verlengen of onvoldoende aandacht hebben voor deze administratieve verplichting of mogelijk na officiële waarschuwingen boetes opgelegd krijgen, dan nog kunnen ze rekenen op de CTA die bijstand verleent bij registraties of bij de verlenging van de RC. “Aanbevelingsbrieven en praktische bijstand (vb. in geval van leeftijd of taalproblemen) zijn gratis. In de gevallen waar ernstigere problemen zich voordoen start de CTA steevast onderhandelingen op een hoger niveau op. Volgens de Kalon van het Department of Security wordt hierbij in 95 % van de gevallen een oplossing bereikt” (zie COI focus van 29 januari 2014). Er kan aldus duidelijk blijken dat er in de praktijk geen arbitraire of onterechte weigeringen vastgesteld zijn. De door verzoeker aangebrachte informatie vermag niet de vaststelling te wijzigen dat Tibetanen in India een legaal, continu en onbeperkt verlengbaar verblijf hebben, hetgeen *in casu* ook blijkt uit verzoekers ongemoeid verblijf in India alsook uit dat van zijn echtgenote. Verzoeker wijst op het aan het verzoekschrift toegevoegde stuk B.4. waarvan de nodige referenties ontbreken, zodat de waarde van dit stuk niet kan worden nagegaan. Hoe dan ook bespreekt dit de situatie van de Tibetanen in de jaren zestig en zeventig. Daarbij wordt wel duidelijk gesteld dat alhoewel India het Vluchtelingenverdrag niet heeft ondertekend, dit land wel lid is van het Uitvoerend Comité van UNHCR. Voorts kan blijken uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift dat de Dalai Lama zich met de Tibetaanse overheid en honderdduizenden volgers al 65 jaar gevestigd heeft in India. Ook al dienden de verblijfsvergunningen telkens verlengd te worden, dan nog kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij beweert dat het verblijf in India niet permanent is. Verzoeker toont evenmin aan waarom er thans na meer dan 65 jaar veranderingen te verwachten zijn in het Indiase beleid ten opzichte van de Tibetanen. Verzoekers verwijzing naar stuk B.2. bij het verzoekschrift waarin wordt gesteld dat India in 2003 omwille van de Chinees-Indiase gemeenschappelijke verklaringen maatregelen zou nemen “tegen de Tibetanen” zijn niet geconcretiseerd. In tegendeel er kan vastgesteld worden dat in India de RC steeds gemakkelijker wordt uitgereikt en niet langer aan voorwaarden (werk, pelgrimstocht, studies) is gebonden. Dit blijkt ook uit verzoekers eigen situatie.

3.10. De argumenten van verzoeker inzake de gevaren van refoulement zijn evenmin gegrond. Uit de "COI Focus" "CHINA/INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India", van 29 januari 2014, blijkt dat de Indiase Supreme Court het beginsel van non-refoulement zowel als "gebruikelijk internationaal rechtsprincipe" heeft erkend als heeft begrepen onder het grondwettelijke principe "Recht op Leven". Indien India geen partij is bij het Vluchtelingenverdrag, dan stelt de Raad evenwel vast dat het non-refoulementprincipe de hoogste jurisprudentiële en grondwettelijke erkenning geniet.

De facto kan uit de "COI Focus" "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe" aangebrachte informatie en analyse blijken dat Tibetanen geen risico lopen overgeleverd te worden aan de Chinese autoriteiten. Indien niet uitgesloten is dat een bepaalde persoon geconfronteerd werd met bedreigingen tot uitzetting en afpersingen (zie stuk 5), dan is een dergelijke drukings- of afschrikkingsmiddel weliswaar verwerpelijk, doch hieruit kan alsnog niet concreet en gedocumenteerd blijken dat deze of andere bepaalde Tibetanen *de facto* aan de Chinese autoriteiten werden overgedragen. De door verzoeker aangebrachte informatie werd gedeeltelijk verwerkt in deze COI en vermag voor het overige niet de vaststelling te wijzigen dat personen zoals verzoeker in India geen gegronde vrees kunnen aantonen om uitgewezen te worden. Integendeel uit hetzelfde stuk blijkt dat deze bewering niet verder gaat dan een vermelding zonder bijzonderheden, en voorts wordt gesteld dat ook dergelijke beweringen bovendien schaars zijn en tegengesproken worden en ten slotte dat algemeen genomen de Tibetanen niet het voorwerp zijn van refoulement.

In casu dient er nog op gewezen te worden dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zijn land verlaten heeft omwille van gegronde redenen van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zodat nog de vraag is wat verzoeker vreest bij een terugkeer naar China, laat staan dat dit een schending kan inhouden van artikel 3 van het EVRM.

3.11. Verzoekers argument over economische moeilijkheden in India omwille van een tijdelijk verblijf kan niet overtuigen nu verzoeker wel over de nodige verblijfsdocumenten beschikte en zelf een IC heeft verkregen.

Verzoeker kan bezwaarlijk menen dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus enkel omdat de hij telkens zijn RC moet verlengen. Dergelijke administratieve stappen zijn daarbij niet discriminerend te meer verzoeker toegeeft dat de Tibetaanse gemeenschap in India ondersteund worden door de CTA. Bovendien is verzoeker louter theoretisch, immers geeft hij toe dat zijn RC telkens verlengd werd ("Ja. Wat is dan het probleem? Als ik zelf op eigen benen wil staan, zelf zaken doen en de organisatie verlaten gaat het niet want ze zullen RC niet verlengen. Salaris in klooster laag, als ik buiten beter salaris zou krijgen bij private mensen moet ik aan mijn RC denken. Grootste probleem dat ik zie als Tibetaan is dat we gediscrimineerd worden door Indiërs. (...) Wat is uw probleem met de discriminatie? Ik werd niet persoonlijk geslagen omwille van discriminatie. BVb om goederen te gaan kopen in een Indische winkel schreeuwden ze altijd tegen me zonder reden. Wij kunnen geen korting vragen, negociëren over de prijs. Veel Tibetanen werden geslagen. Had u persoonlijk verder problemen met discriminatie? Als ik goederen ga kopen, winkelen bij Indiërs, zeggen ze ga terug naar Tibet.", CGVS-gehoor. p 10-11). Het is inderdaad mogelijk dat sommige Indiërs, zoals sommige burgers in alle landen, vooroordelen hebben. Echter verzoeker zegt zelf dat hij in India liever buiten de Tibetaanse organisaties wil werken omdat hij er meer kan verdienen. Verder stelt de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier "dat de socio-economische situatie van de Tibetanen, in verhouding tot de algemene socio-economische omstandigheden voor de bewoners van het Indiase subcontinent, relatief goed is. Zij hebben vrij toegang tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra, onderwijssystemen, private arbeidsmarkt) én kunnen genieten van de uitgebreide voorzieningen die de CTA beheert (scholen, gezondheidscentra)". Verzoekers verwijzingen in het verzoekschrift naar andere informatie, vermag dit niet te wijzigen, minstens wordt niet aangetoond dat de sociale en economische situatie van de Tibetanen van die aard is dat dit een ernstige bedreiging zou inhouden of een reëel risico op ernstige schade voor hun persoon. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn vertrek uit India op andere redenen is gesteund dan louter economische motieven. Verzoeker toont evenmin aan India te hebben verlaten omwille van redenen in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Ten slotte kan uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie "COI Focus" "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India", van 29 januari 2014, blijken dat "Tibetanen die met hun IC naar India willen terugreizen moeten hiervoor op voorhand de toelating hebben van de Indiase autoriteiten. Voor deze toelating moeten ze een zogenoemde No Objection to Return to India (NORI) stempel in hun IC laten plaatsen. De IC en de NORI stempel worden doorgaans tegelijk aangevraagd. De IC kost 350 INR en de NORI stempel kost 50 INR (...) Wie naar India wil terugreizen met zijn IC

moet bij de Indische diplomatieke post van zijn verblijfand een re-entry visa bekomen. De diplomatieke posten worden, volgens de bevoegde Indiase autoriteiten, in principe niet geacht om re-entry visa te plaatsen in IC's zonder NORI stempel". Derhalve kan worden vastgesteld dat Tibetanen die in het bezit zijn van hun IC met NORI-stempel op eenvoudige wijze naar India terug kunnen reizen. Tevens blijkt dat "Voor Tibetanen in het buitenland van wie de IC verloren, gestolen of beschadigd is, staat een richtlijn vermeld op pagina 36 van de IC. Zij moeten dit onmiddellijk laten weten aan de dichtstbijzijnde (Indiase) diplomatieke missiepost. Aansluitend staat op dezelfde plaats in de IC's ook vermeld dat een duplicaat uitgereikt kan worden "na uitgebreide onderzoeksdaden". Dat de Indiase autoriteiten via hun ambassades effectief duplicaten van IC's uitreiken, wordt alvast bevestigd op website van de Indiase ambassade in Rome. Het duplicaat kost er 15 euro". In zoverre verzoekende partij volhoudt dat ze haar IC heeft verloren/aan de mensensmokkelaar heeft gegeven, kan met de hulp van de Central Tibetan Administration, een duplicaat van een IC worden aangevraagd, desgevallend voorafgegaan door een onderzoek.

3.13. Verzoekende partij beschikte over een Identity Card (Yellow Book) en is legaal naar Europa gekomen met een visum voor Frankrijk (CGVS-gehoor p.11). In het kader van zijn aanvraag tot het bekomen van een visum bij de Franse ambassade diende verzoeker het bewijs voor te leggen dat hij houder is van een RC en een terugkeervergunning NORI. Immers nergens toont verzoeker aan dat hij een visum voor langdurig (onbeperkt) verblijf zou hebben verkregen. Het is dan ook niet ernstig louter te beweren dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is. Dergelijke beweringen zijn manifest niet oprecht nu verzoeker zelf stappen diende te zetten om zijn reis naar Europa te bekostigen en administratief te organiseren, zij het met de hulp van een agent. Immers dan nog moest verzoeker documenten tekenen, foto's maken en een bewijs van terugkeer voorleggen dat hij zelf of met de hulp van de CTA moest verkrijgen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker desgevallend hier in België geen duplicaat van zijn IC kan verkrijgen bij de Indiase ambassade, desgevallend met de hulp van de Tibetaanse overheid in India of in België. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk om administratieve redenen niet te kunnen terugkeren naar India.

3.14. Ten slotte verklaarde *"de Kalon van Security dat wie naar Dharamsala terugkeert na een lange periode in het buitenland opnieuw een recommandation letter van de CTA moet neerleggen om zijn RC terug te krijgen van de SP (Police). Hij meldde in dit verband wel geen problemen. Deze verplichting is intussen trouwens ook gepubliceerd op de website van de Bureau of Immigration en geldt dus voor héél India"* (zie informatie administratief dossier). Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die vermag deze conclusie te wijzigen.

3.15. De overige argumenten, stukken en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

3.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.17. Verzoekende partij vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.18. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK